

HISTORIERNE OM

JESUS

- fortalt gennem et æsel

HISTORIERNE OM JESUS

- fortalt gennem et æsel

Jeg havde længe haft lyst til at lave forkyndelsesmateriale til en sommerlejr – og sådan er historierne om Eigil begyndt! Det er helt vidunderligt, når et af dagens højdepunkter er andagterne – og det har vi faktisk oplevet på denne måde.

Jeg søgte en ny vinkel på historierne om Jesus – og kunne pludselig se for mig, at der sagtens kunne stå et æsel og overvære de fleste af begivenhederne på en eller anden måde. Sådan blev Eigil skabt!

Eigil er et æsel, ikke for klogt, ikke for hurtigt, men dejligt!

Forkyndelsesmaterialet er udarbejdet som en dialog mellem en fortæller og Eigil. Derudover er der forslag til sange og bønner.

Hvis I har lyst til at fordybe jer i Bibelens oprindelige version, kan I læse det ud for de enkelte andagter.

Materialet er lige til at gå til – der kræves dog, at I fremstiller et æsel-kostume. Vi lavede vores af grå nervøs velour og et hoved af hønsenet, men jeg er sikker på, at Eigil vil elske at få flere familiemedlemmer i alle faconer og materialer. På billederne

kan I se, hvordan han ser ud i vores version.

Navne og stednavne skal selvfølgelig passe til jeres kreds.

Af yderligere rekvisitter skal I bruge 1 guleroed og 1 flødebolle pr. deltager.

Vi har erfaring for, at det går bedst, når bageste mand i Eigil taler: så kan man nemlig holde papirerne. Stemmen må gerne være MEGET langsom og MEGET dyb.

Jeg håber, I får fornøjelse af Eigil!

Har I spørgsmål til materialet, er I velkomne til at kontakte mig.

Og får I lyst til at bruge Eigil i tiden fremover, findes der også materiale til

- Fastelavnsfest
- Forårsweekend – om påske
- Weekendlejr om Robin Hood (sammen ligninger mellem Jesus og diverse helte)

FDF Ølgod

Berit Østergaard Nielsen

Tlf. 75 24 48 24

e-mail: tanddyr@hotmail.com

Eigil

- et forkyndelses-
materiale

Æ 1. aften:

I kender godt historierne om "Hvor er Holger". De er lavet sådan, at Holger er med i en masse historier, hvor han egentlig ikke er en del af historien, men står og ser på, hvad der sker.

Når vi læser i vores Bibel, kan man få øje på, at der næsten på samme måde, står et æsel og ser, hvad der sker.

Heldigvis har vi her på lejren fået besøg af et æsel, og nu vil jeg lige hente det....

Hej Eigil!

Æselet: Hej! Nej, hvor kommer alle de her børn dog fra? Her plejer at være helt stille

Ja, Eigil, vi kommer fra FDF Ølgod. Og nu må jeg lige fortælle dem, hvem du er.

Se, det her æsel hedder altså Eigil og er meget specielt, for hvis man går rigtig mange generationer tilbage til dets tip-tip-tip... oldeforældre, så var de faktisk med, dengang verden blev skabt, og da Jesus levede. Helt frem til i dag er der efterkommere efter det allerførste æsel.

I ved godt, at æsler kan være stædige, men det er

nok bare fordi, æselet har så mange historier at gå og huske på, for hvert æsel har lovet at fortælle alle historierne videre til den næste generation.

Her på lejren skal vi høre nogle af Eigils historier, og Eigil vil komme og besøge os hver morgen og aften.

Sang	Historie	Tekst	Bøn	Sang
Nr. 25	Noas ark	At de alle må være ét		
Johs. 17, 20-26		+ Fadervor		Nr. 16

Nr. 25: Menneske din egen magt

Da verden allerede havde eksisteret længe, blev Gud rigtig godt træt af sit folk, og til sidst var der kun én god mand tilbage, og han hed Noa.

Pludselig en dag kaldte Noa på din forfader Æsel-Vismuth og hans kone Vilhelmine. De skulle ud på en lang sejltur på et stort skib. Det var et underligt skib, for der var alle slags dyr ombord. Det mest mærkelige var da næsten, at da sejlturen var ovre, var der stadig alle slags dyr... Ingen af dyrene havde spist hinanden undervejs. Der var ingen der sultede, så det var jo ikke nødvendigt at spise hinanden.

E

Det blev et meget specielt liv undervejs, elefanterne passede på ikke at træde på musene – til gengæld hjalp musene elefanterne, når det kløede på elefanternes ryg. Alle hjalp hinanden, og alle opdagede, at de havde glæde af hinanden og brug for hinanden. Den tid fortalte æselfamilien altid om, med et helt specielt tonefald, for det var rigtig godt.

Æselet: Ja, det var en herlig tid! Det er en af mine ynglingshistorier, som min mormor altid fortalte, når de første tusindfryd sprang ud på den mark, hvor hun boede.

Mange år efter skete der faktisk noget pudsigt: Det var den gang, hvor der var en ny verdensorden på vej med ham, de kaldte Jesus. Lige før han gik ned i Getsemane Have, hvor han blev fanget for senere at blive slået ihjel, bad han til Gud.. ja, det er der jo så mange, der har gjort, men det var altså lidt specielt, fordi det var hans far. Han bad om, at alle menneskerne skal blive èt. Han bad ikke om, at de skulle blive ens – det ville være kedeligt – nej han bad om, at alle menneskerne skal finde sammen som en stor familie sammen med Gud og Jesus. Eller måske ligesom at være på lejr?

Æselet: Jamen, det skal da bare være ligesom den gang i arken, hvor de ikke spiste hinanden, eller trådte på hinanden, men hjalp hinanden og fandt ud af det sammen alle sammen. Men så skal alle mennesker holde op med at føre deres egne små krige, og det er da vist ikke så let at få dem til – men de kunne prøve!

Ja, bare det kunne gå i opfyldelse...

”

Bøn:

Kære Gud!

Tak for dagen, som nu er ved at være til ende.

Vil du hjælpe os til at få en god lejr, hvor vi ikke fører krig mod hinanden, men er sammen som de mennesker vi nu engang er: ikke ens, men fuldt accepterede i fællesskabet med hinanden og med dig!

Pas på dem derhjemme, og på os i natten, der kommer.

Fadervor...

Nr. 16: *Nu går solen sin vej.*

Ε 1. morgen:

Medbring en gulerod

Sang: Nr. 52
Historie: Bære med, udnytte sine talenter
Tekst: *Den barmhjertige sameritaner*
[Luk 10, 25-37]
De betroede talenter
[Matth. 25 14-30]
Sang: Nr. 29
Bøn: + Fadervor
Sang: Jeg er med jer..

Nr. 52: Når morgensolen lyser her

”

God morgen Eigil!

Æselet: God morgen!

Kan du ikke fortælle, om dengang din tip-tip-tip 157 gange tip-olde-fætter Vladimir var på tur med sin herre?

Æselet: Jo – tænker du på den gang de fandt han, der var blevet slået ned og forbryderne også havde taget alle hans penge?

Ja

Æselet : Jo – da altså min tip-tip-tip 157 gange tip-olde-fætter Vladimir og hans herre var på vej hjem herrens forældre, da de kom forbi en sølle stakkel, som lå i vejsiden. Herren standsede op, og vi kunne se, at manden da vist trængte til hjælp. Min tip-tip-tip 157 gange tip-olde-fætter Vladimir bar ham hele vejen til den nærmeste kro, hvor han fik en seng at sove i, og min tip-tip-tip 157 gange tip-olde-fætter Vladimirs herre betalte for, at de ville passe og pleje ham, indtil han kom ind til kroen igen på tilbagevejen. Min tip-tip-tip 157 gange tip-olde-fætter Vladimir havde en god herre.

Ja, det havde han da. Men man kan jo også se historien lidt fra din tip-tip-tip 157 gange tip-olde-fætter Vladimirs side:

Når vi i dag fortæller historien om Den barmhjertige Sameritaner, fortæller vi altid om præsten og leviitten, der bare gik forbi, og sameritaneren,

Æ

som hjalp sin medmenneske, men prøv lige at se på æselet, som også var med i historien: Æselet kunne noget, de andre ikke kunne, nemlig bære den sølle stakkel hen til kroen. Æselet brugte sine evner til gavn for manden, ellers havde han jo aldrig nået kroen. Hvis verden skal være god at leve i, skal alle bruge deres evner bedst muligt. Heldigvis kan vi ikke alle sammen det samme, men vi kan alle sammen noget, og vi kan alle sammen noget særligt.

Æselet: Nå ja, selvom man kan føle sig lidt overset i historien kan man jo godt være en vigtig del af den. Vi må alle gøre det, vi ligesom er god til – ja personligt er jeg f.eks. god til at spise gulerødder!

Nå, du havde set guleroden – værs’go’ - den er faktisk til dig!

”

Nr. 29: Der er så meget, der kan trykke

Bøn:

Tak for den nye dag, som nu ligger helt klar til at blive brugt.

Hjælp os til at få en god dag med mange oplevelser, og lad os alle bruge vores evner til glæde både for os selv og de andre.

Fadervor...

Jeg er med jer alle dage

Ε 2. aften:

Sang:	Nr. 23
Historie:	Den, der er syndfri kan kaste den første sten.
Tekst:	<i>Kvinder der skulle stenes</i> [Johs 8, 3-11]
Bøn:	+ Fadervor

Nr. 23 Du satte dig selv i de nederstes sted

Hvad så æsel, har du opført dig ordentligt i dag?

Æselet: Ja, det tror jeg da nok... Men ved du hvad: Lene og Dorte, altså, jeg hørte, at de sladrede om dig, og det var faktisk ikke så pænt gjort.

Nej Æsel, det var det jo ikke, men hvad er det lige du gør nu? Sladrer du ikke om Lene og Dorte – så er du jo ikke bedre end de er!

Æselet: Øv, det er da heller ikke til at komme en hel dag igennem uden at gøre bare den mindste lille fejl.

Nej, men nu skal du bare høre:
Dengang Jesus levede, oplevede han at komme til et sted, hvor en masse mennesker var samlet, fordi de ville stene en kvinde.

Æselet: Hvad er det at stene en kvinde?

Det er, når man kaster sten på hende, indtil hun dør.

Nå men altså, hun havde været sin mand utro, og så stod der i loven, at andre mennesker havde lov til at stene hende. De skulle lige til at begynde, da Jesus kom forbi, og nogle af dem, der var på stedet, spurgte Jesus, hvad de skulle gøre.

Æselet: Hvad svarede han så?

Til at begynde med sagde han ikke noget. Han gav sig til at skrive i sandet med en pind. De blev ved med at spørge ham, hvad de skulle gøre, og til sidst svarede ham dem, at den der aldrig havde lavet en fejl, kunne jo kaste den første sten.

Det var klogt sagt, for han sagde jo ikke, at de ikke skulle følge loven, han sagde bare, at man ikke kan tillade sig at påpege andres fejl, når man ikke selv er fejlfri.

Ε

Æselet: Det var da meget smart. Er det derfra ordsproget kommer – det der siger: Man skal ikke kaste med sten, når man selv bor i et glashus?

Det ved jeg ikke, men det passer da rigtig godt.

Æselet: Hvad sagde Jesus til kvinden?

Han sagde selvfølgelig, at hun skulle opføre sig ordentligt fremover.

Æselet: Gjorde hun så det?

Ja, det ved jeg altså ikke noget om, men det er da vist godt for os alle sammen, at ordet undskyld er opfundet, for en gang imellem får vi brug det.

”

Bøn:

Tak for dagen, som nu er ved at være til ende.

Hjælp os til at bede om tilgivelse, når vi har gjort noget helt forkert overfor Dig eller andre mennesker, og hjælp os også til at tilgive hinanden, hvis vi er blevet uretfærdigt behandlet.

Pas på dem derhjemme, og på os i natten, der kommer.

Fadervor...

Nr. 44: Du som har tændt millioner af stjerner

2. morgen:

Sang: Nr. 79
Historie: Blinke med øjet
Tekst: *Jeg kender dig, jeg kalder dig ved navn...*
Sang: Nr. 58
Bøn: + Fadervor
Sang: Jeg er med jer...

Nr. 79: Solen begynder at gløde

”

God morgen Eigil!

Æselet: God morgen!

Sig mig en gang Eigil, har du ikke en kæreste?

Æselet: Nej da! Hun ved det i hvert fald ikke, men der er nu sådan et dejligt hun-æsel oppe i Haunstrup Dyrepark, men det bliver nok aldrig til noget!

Nå, nå, godt humør igen lille Eigil. Det kan faktisk også være meget godt at ha' en rigtig god ven i stedet for.

Jeg har hørt dig fortælle om din tip-tip-tip-tip 163 gange tip-oldemor, at hun oplevede noget helt særligt. Det var den 24. december år 0.

Ja, nemlig, den dag Jesus blev født.

Din din tip-tip-tip-tip 163 gange tip-oldemor, boede i Betlehem, og dyrene i standen kunne høre en masse ballade udenfor. Det lød nærmest som om hele byen var fyldt med mennesker i en kæmpe stor fætter-kusisne-fest, for mange af menneskerne blev glade for at se hinanden igen. Men pludselig gik døren op, og der kom en ung pige og hendes mand ind i stalden. Hun nåede lige at få sig lagt i en bunke halm, før hun fødte sin lille søn.

Senere på natten, da forældrene sov, sneg din din tip-tip-tip-tip 163 gange tip-oldemor sig hen til drengen – og vil I tænke jer, han blinkede til hende. Sådan et blink med øjet, der fortæller, at vi to holder sammen.

Din din tip-tip-tip-tip 163 gange tip-oldemor glemte det aldrig, og fortalte det videre til alle sine æselbørn.

Da drengen var blevet voksen, holdt han ligesom op med at blinke til folk eller æsler – det kunne

E

de måske have misforstået – men i stedet for sagde han til dem han mødte, at han ville være med dem alle dage, indtil verdens ende. Den dag vi blev døbt, fik vi ligesom en veninde-halskæde med Gud, og det gode er, at han aldrig smider sin halvdel væk.

Æselet: Drengene kan da ikke gå med en veninde-halskæde

Nej, men når de bliver lidt ældre kan de gå med en forlovelsesring.

Æselet: Tror du hende i Haunstrup Dyrepark er gammel nok til at forlove sig?

”

Nr. 58: Du kom til vor runde jord

Bøn:

*Tak for den nye dag vi nu kan tage hul på.
Tak fordi, du vil være ven med os, og aldrig glemmer,
at du har lovet, at du gerne vil være sammen med os.
Giv os en god dag sammen her på lejren.*

Fadervor...

Jeg er med jer alle dage

Ε 3. aften:

Sang: Nr. 25
Historie:
Tekst: *Jesu indtog i Jerusalem*
[*Matth. 21, 1-11*]
Bøn: + Fadervor
Sang: Nr. 88

Nr. 25 Menneske, din egen magt

Æselet: Der er bare ingen historier, hvor jeg er hovedpersonen. Jeg er altid bare sådan en, der skal bære rundt på alting. Der er ingen, der regner med mig og mine følelser!

Nå, nå Æsel, hvorfor er du da så trist?

Æselet: Jeg synes bare det er træls, at jeg altid kun står i kulissen, når jeg også gerne vil huskes for noget stort.

Kan du huske historien fra Bibelen, hvor Jesus skal ride ind i Jerusalem. Jesus kan jo alle de gamle skrifter udenad, så han ved godt, at han skal finde

et æsel med sit føl, som han kan ride ind i Jerusalem på. Derfor siger han til sine disciple, at de skal låne det æsel med føl, som han får øje på på vejen ind i Jerusalem. Her har æselet da en ret fremtrædende rolle, for Jesus har husket på, at æselet var vigtigt.

Nå, Jesus rider så ind i Jerusalem, mens folkene råbte hurra eller Hosanna. De lægger deres knæ på jorden og river palmeblade af træerne for at hylde Jesus. De tror nemlig, at han er jøderne konge, der kommer for at være en ganske almindelig konge over dem. Jesus kommer også for at være deres konge, men på en helt anden måde.

Han skal ikke være en konge med magt på den måde, som folket er vant til. Han skal være konge over deres hjerter! Og det er noget helt andet. Han vil lære folk at tænke efter nogle helt andre regler end jødeloven. I jødernes lov tænker man "øje for øje og tand for tand", hvor alle ting skal gengældes, mens Jesus vil lære os, at vi skal tilgive hinanden og hvis man bliver slået på den ene kind, skal man ikke slå igen, men vende den anden kind til også.

Æselet: Så Jesus lod altså chancen gå fra sig. Han kunne have gjort som folket ventede og solet sig i deres tilråb.

Ε

Ja, det kunne han. Men han havde et helt andet ærinde. Han vidste godt, at han få dage efter skulle dø, ikke for sin egen skyld men for vores. Det var vel nærmest den ultimative måde at vende den anden kind til på, for han gjorde det jo ikke for egen vindings skyld men for vores skyld.

Æselet: OK, så er det måske lidt egoistisk af mig, at jeg gerne ville have haft hovedrollen.

Ja mon ikke!

”

Bøn:

Hjælp os til at tænke lidt mere på andre og lidt mindre på os selv.

Hjælp os til at se, at vi ikke altid behøver hovedrollen i livet sammen med andre

Vil du være med os i natten, der kommer, og vil du også passe på dem, vi hver især har derhjemme.

Fadervor...

Nr. 88 Spænd over os dit himmelsejl

3. morgen:

Sang: Nr. 52
Historie: Misundelse
Tekst: *Lignelsen om den fortabte søn*
[Luk. 15, 11-32]
Sang: Nr. 29
Bøn: + Fadervor
Sang: Jeg er med jer...

Nr. 52: Når morgensolen lyser her

Æselet står og sparker i jorden

God morgen Eigil!

Æselet: Ja, morgen er det da i hvert fald!

Hvorfor er du da så vred?

Æselet: Det er bare fordi, det er så bunduretfærdigt.

Hold nu lidt, hvad er det, der er så uretfærdigt, at du kan blive så vred over det.

Æselet: Jeg har lige hørt, at æslerne over i Abilå får flere gulerødder end mig.

Jamen Eigil, bliver du da ikke mæt hver dag?

Æselet: Jo, men alligevel.

Ved du hvad Eigil, der var engang – det var dengang din 149x tipolde-farmors grankusines onkels tantes moster lige havde haft ugler i manken – at Jesus fortalte en historie om en mand, som havde 2 sønner. Den ene søn fik udbetalt den halvdelen, han ville arve, når faderen døde, og sønnen tog ind til storbyen og brugte alle pengene på fest og sjov.

Men snart havde han jo ikke flere penge, og han måtte søge arbejde hos en landmand, hvor han fik lov at passe grisene. Han håbede nemlig, at han kunne spise noget af grisenes mad. Efterhånden kom han til at tænke på, at de, der arbejdede for hans far, havde det meget bedre, og så skyndte han sig hjem for at spørge, om han kunne få arbejde på faderens gård. Faderen havde jo gået og håbet, at sønnen kom hjem igen, så da han endelig kom hjem, blev faderen glad og lavede en stor fest for sin søn. Det er jo en dejlig historie.

E

Æselet: Ja, og hva' så!

Ja du mangler faktisk at få halvdelen af historien.
For der var jo 2 sønner.

Æselet: Og den anden tog måske til månen!

Nej, stop nu, Eigil, den anden søn han blev rigtig godt sur i skralden – lidt lige som dig. Han havde jo gået hjemme og arbejdet i al den tid, hans bror havde festet inde i byen, nu synes han det var rigtig uretfærdigt, at faderen lavede en fest for broderen.

Æselet: Det var da også uretfærdigt!

Ja, målt med menneskeøjne ser det uretfærdigt ud, men ser du på det på en lidt anden måde, så har broderen jo ikke manglet noget, hvorfor kan han så ikke unde andre en fest – det er vist det, der hedder misundelse.

Æselet: Misundelse er da et møj-ord.... Men jeg synes nu stadigvæk, det er uretfærdigt, at æslerne i Abildå får flere gulerødder end mig!

”

Nr. 29: Der er så meget, der kan trykke

Bøn:

Tak for en god nats søvn.

Vil du hjælpe os så vi kan glæde os over, når det går andre godt og ikke være misundelige på vores venner.

Vil du give os en god dag, hvor fællesskabet kan trives til glæde for os alle sammen.

Fadervor...

Jeg er med jer alle dage

ε 4. aften:

Sang: Nr. 85
Historie:
Tekst: *Det fortabte får*
[Luk. 15, 1-10]
Bøn: + Fadervor
Sang: Nr. 76

Nr. 85: Skoven synger aftensang

”

I bliver nødt til at hjælpe mig, for Eigil er blevet væk... Måske er det blevet bange for al den larm, vi har lavet i dag. Jeg havde ikke fortalt, at det bare var for sjov. Vi må ud og lede..... Der er en dusør til den, der finder Eigil...

Hvad så, Eigil, hvor var du henne? – vi har ledt helt vildt efter dig. Nå, jeg havde udlovet en dusør til den, der fandt dig, så nu skal vi have flødeboller.

Æselet: Er du da så glad for at se mig?

Ja, det er jeg da!

Æselet: Ved du godt, at der er en i min pap-fars familie, der blev væk en gang i en fortælling?

Nej, jeg vidste ikke, du havde en pap-familie.

Æselet: Nå, men det har jeg altså, ligesom så mange andre! Det var ellers en hemmelighed, men de er altså får i min pap-familie.

Nå, så kender jeg da godt historien. Det er den om fåret, der blev væk!

Jesus fortalte en historie eller en lignelse om en hyrde, der havde 100 får. Han talte altid fårene, når han kom hjem om aftenen, men en aften var der kun 99. Han talte dem 2, nej 3 gange, og der var bare et får, der ikke var kommet med hjem. Hyrden forestillede sig straks, at alt det værste kunne være sket, så han skyndte sig ud at lede efter fåret, og til sidst fandt han det og blev så glad, at han bar det hele vejen hjem.

Æselet: Det var godt at det ikke var et æsel, for det havde da været for tungt at bære hjem.

Ja, ja Eigil, men forstår du slet ikke, hvad Jesus vil fortælle dig med den historie.

Ε

Æselet: Nej, det har jeg da aldrig tænkt over, andet end at det var godt fåret ikke blev spist af en ulv. Den har sådan nogle grimme tænder...

Nej Eigil! Historien fortæller noget om hyrden. Hyrden, der passer godt på sine får og leder efter dem, hvis de bliver væk.

Det er ligesom din far eller mor ville gøre – eller dine venner her på lejren – og sådan er Gud også: Hvis vi kommer væk fra det liv, som Gud synes vi skal leve, så går han gerne ud og leder efter os.

”

Bøn:

Tak Gud, at du vil lede efter os, når vi bliver væk.

Tak, at du aldrig er ligeglad med os, men at du husker hver eneste af os.

Tak, at vi har forældre og kammerater, der heller ikke er ligeglade med os.

Giv os en gid nats søvn, så vi kan stå friske op igen i morgen tidlig.

Fadervor...

Nr. 76: Vær mig nær, o Gud

4. morgen:

Sang: Nr. 79
Historie:
Tekst: *Vandringen til Emmaus:*
[Luk. 24 13-35]
Sang: Nr. 77
Bøn: + Fadervor
Sang: Jeg er med jer...

Nr. 79: Solen begynder at gløde

”

God morgen Eigil!

Æselet: God morgen!
(Tavshed)

Du Æsel, hvad står du og tænker på?

Æselet: Jeg ved ikke rigtigt. Jeg havde lige besøg af min svoger her til morgen – han kom faktisk på besøg fra Abildå – og da jeg havde fortalt ham, om alle de historier, du har fortalt de sidste dage, så sagde han, at det da bare var noget gammelt overtro, så nu ved jeg slet ikke, hvad jeg skal tro på.

Det var ærgerligt, at vi ikke gik lejlighed til at hilse på din svoger. Det kunne da have været helt sjovt at sige hej til en af dine nulevende slægtninge!

Men du Eigil, det har faktisk altid været svært for os mennesker at tro på fortællingen om Gud og Jesus. Selv de disciple, som Jesus gik sammen med kunne komme i tvivl om, om det Jesus sagde, nu også kunne passe.

Æselet: Ja, jeg kan godt huske, da ham Peter gik på vandet, så kom han i tvivl om, om Jesus kunne gøre sådan, at han ikke sank til bunds, og vupti, så begyndte han at synke.

Ja, og selv de disciple, som havde fulgt med Jesus hele vejen, de blev helt i tvivl efter påskemorgen, hvor nogle af kvinderne kom og sagde, at Jesus var blevet levende igen, om det nu også kunne passe.

På et tidspunkt var 2 disciple på vej fra Jerusalem til en by, der hedder Emmaus, og der kommer Jesus hen og slår følge med dem. De kan bare ikke se, at det er Jesus. Hele vejen til Emmaus forklarer Jesus dem om alt det, der er sket, og da de kommer til byen vil Jesus gå fra dem. De beder ham så om at gå med ind og få noget at spise, og det

E

først, da Jesus deler brødet, ligesom han havde gjort det skærtorsdag, at de 2 disciple kan se, at det er Jesus.

Æselet: Jamen, jeg vil jo gerne have et bevis for, at det er rigtigt.

Kære Eigil, du skal mærke efter indeni. Så kan du måske fornemme, hvad det vil sige at være skabt af Gud til at leve i fællesskab med andre. Man kan godt være overbevidst om noget uden at have beviser, og sådan er troen på Gud og Jesus. Jeg tror, Gud har skabt alting og at Han elsker mig og vil passe godt på mig. Det er vigtigt for mig.

Æselet: Min svoger skulle nu have hilst på dig, så kunne du måske have forklaret ham det.

Ja, Eigil, men alle kommer til at tvivle en gang imellem, men så kan man prøve at komme tilbage til det vigtige ingen, nemlig at Gud har skabt alting og at Han elsker mig og vil passe godt på mig.

”

Nr. 77 Troen er ikke en klippe

Bøn:

Tak for en god nats søvn.

Hjælp os til ikke at tvivle alt for meget og finde tilbage igen i troen på, at du er altings skaber, og at du passer godt på os.

Fadervor

Jeg er med jer alle dage

ε Afslutning med forældre

Nr. 66 Vi vil ha' voksne, der griner

(Egil kommer dansende ind på scenen.)

Æselet synger: Åh, jeg er så glad i dag...

”

Jamen Egil dog, du plejer da ellers at være så trist, hvad er der da sket?

Æselet: Ved du hvad. Det var slet ikke meningen, at jeg skulle være kommet i dag, men alle FDF'erne bad så mindeligt om, at jeg ville komme igen og hilse på deres familie. Så GODDAG, GODDAG!

Herefter en samtale mellem fortælleren og Egil om ugens oplevelser

Æselet: Nu gør du det igen – det var ligesom det jeg klagede over den anden dag! Du har helt overset mig – jeg er slet ikke blevet nævnt i alt det, du nu har stået og fortalt. Ingen regner med mig!

Stop nu Egil! Du har jo været med hver morgen og aften. Du kan bare ikke være bekendt, at du bliver

ved med at komme, når Lene og Dorte er på toilet. De ville så gerne hilse på dig!

Æselet: Lene og Dorte? Er det nogle af dem FDF'erne siger, der altid griner så meget?

Nå ja, helt kedeligt har vi jo heller ikke haft det. Her kan vi nemlig få et godt grin, og vi behøver ikke fjernsynet til at underholde.

Æselet: Jeg har ellers hørt, at FDF'erne savner fjernsynet mere end deres forældre

Shyy, Egil, det skal du ikke sige her, for så bliver forældrene bare skuffede.

Men sig mig engang Egil: Jeg synes du har fået smykker på i dag. Har du gang i noget?

Æselet: Ja, kan du huske den dag, jeg fortalte dig om Estrid, ja det hedder hun altså hende hun-æslet i Haunstrup. Vi er blevet kærester og bedste venner, så jeg har givet hende en ring magen til min, og hun har sendt mig en halskæde.

Nå, så er det derfor, du er så glad i dag?

Æselet: Ja, men jeg er også lidt ked af, at I snart re-

E

rejser hjem. Det har været så hyggeligt at besøge jer.

Ja! Heldigvis har vi haft besøg af dig hver morgen og aften, hvor vi har hørt om dine forfædre, der har oplevet mange af de mest spændende og vigtige episoder lige fra Noas ark, Jesu fødsel og helt op til dagene efter den første påske. Så midt i al galskaben har der været en hel klar linie til FDFs formål: at møde børn og unge med budskabet om Jesus Kristus. Men der står ikke noget i formålet om, at det absolut skal være kedeligt, så det føler vi os ikke forpligtede til!

Tak for lån af jeres børn, og hvis vi er heldige dukker Egil måske op en anden gang...

Æselet: Må jeg det?

Ja, det må du gerne!

Æselet: Er der så nu, I håber, forældrene vil hjælpe med at vaske op, og ordne lidt i hytten?

Sig mig, har du lyttet ved døren, eller hva'? Men helt ærligt, det ville da være dejligt med en hånd,

så vi også kan komme hjem.

Æselet: A propos: Helt ærligt, nu har jeg næsten lært Fadervor, så kan I ikke lige tage den én gang mere og så synge min yndlingsang, inden jeg går?

””

Fadervor...

Synge: Jeg er med jer alle dage...